

side. Så ruller lavinen og flere uskyldige børn vil blive mishandlet på det område.

Vi mener, at der skal sættes ind på to fronter: Vi skal skærpe straffen for udbredelse af børneporno, og vi skal give politiet mulighed for at få oplyst identiteten på udbydere af børnepornografisk materiale på nettet. Derfor skal der sættes ind på de to fronter, som vi har været inde på, både med hensyn til straffen og så med hensyn til at få brudt meddelelseshemmeligheden.

Vi mener i bund og grund ikke, at det skulle være nødvendigt for at have en holdning til de ting her – jeg vil efterfølgende komme ind på, når vi samler op i dag, at jeg da er tilfreds med, at ministeren i dag på det nærmeste har givet tilsagn om, at der bliver set på den her ramme – at man skal sidde og vente på, at det her pågår, indtil man får en lovgivning på området.

Anne Baastrup (SF):

Det her er ikke nemt. Der er ingen tvivl om, at det er ikke er nogen her i Folketinget, som ikke mener, at vi af al kraft skal forsøge at forhindre børnepornografi og især selvfølgelig forsøge at forhindre, at børnepornografi bliver etableret, at forbrydelsen sker, at et barn krænkes.

Spørgsmålet er bare, hvordan vi gør det på en sådan måde, at vi rent faktisk forhindrer fremtidige forbrydelser, at vi forhindrer, at børn i fremtiden krænkes.

Der er tre partier, der er kommet med nogle forslag, og jeg vil koncentrere mig i min ordførertale om Kristeligt Folkepartis, for det er min opfattelse, at det er Kristeligt Folkepartis forslag, der er mest gennearbejdet, og det indeholder jo elementer, som også Det Konservative Folkeparti har, og så vil jeg ikke gå så dybt ind i forslaget fra Dansk Folkeparti, idet det er sådan en måske lidt plad måde at komme uden om de meget alvorlige problemer, der er, i forsøget på rent faktisk at komme i gang med at efterforske den her forbrydelsestype.

Jeg vil så starte med forsigtigt at spørge ordførerne for forslagsstillerne – fru Lissa Mathiasen har spurgt tidligere – som alle snakker om, at vi skal have gjort det sådan, at politiet kan komme ind og bryde meddelelseshemmeligheden. Hvem vil skrive under på, at det er en meddelelse, der ligger på Internettet? Kan det ikke også godt være et dokument? Kan det i virkeligheden ikke være et spørgsmål om ransagning? Er der nogen af ordførerne, der har gennemtænkt det her, og hvad er det så i givet

fald for nogle bestemmelser i retsplejeloven, der skal laves om? Det synes jeg i og for sig godt at man kunne tænke lidt over. Og det er også en af grundene til, at justitsministeren har nedsat det her udvalg for at finde ud af: Hvad er det for noget, vi har i hænderne?

Jeg har været på Internettet ganske få gange og har også læst om det i aviserne. Det er sådan mit forhold til Internettet. Men ikke desto mindre synes jeg, at det vil være ganske relevant at finde ud af det, før de forskellige ordførere eventuelt sender deres forslag i salen til eventuel vedtagelse.

Så er der spørgsmålet om strafferammen. Her vil jeg godt gøre opmærksom på de meget alvorlige diskussioner, vi havde i Retsudvalget, dengang vi i 1994 ændrede bestemmelsen i § 235. Sagen er den, at hvis vi laver strafferammen for høj, så betyder det, at folk fjerner billeder. Hvad betyder det? Det betyder, at der bliver behov for nye billeder. Og hvad betyder det? Det betyder, at der er nye børn, der krænkes.

Vores problem med lovforslaget dengang var, at det også var forbudt at besidde gamle billeder. De mennesker, som fortalte os om det, forklarede netop, at hvis vi også forbød de gamle billeder, betød det nye krænkede børn. Vi skal også se spørgsmålet om strafferammen i den sammenhæng. Jeg tror ikke, at de, der foretager den her type bytning, i og for sig tænker så meget i strafferammer. Det, de tænker i, er de billeder, der rent faktisk bliver byttet.

Derfor er det også vigtigt, at vi ikke udelukkende tænker i strafferammer, men tænker: Hvordan forhindrer vi fremtidig kriminalitet, fremtidig krænkede børn?

Så har Dansk Folkeparti et forslag om, at man logger de der filer ned i en 3 måneders tid. Jeg har snakket med forskellige datafreaks, og de siger, at det godt kan være en løsning, men de er bare ikke sikre på, at det er den rigtige løsning. Det kan gå i ganske kort tid, men så vil vi stå i en situation, hvor man bare formidler billeder på en anden måde.

Det, der er så utrolig vigtigt for SF, når vi skal i gang med overhovedet at lovregulere på Internettet, er, at vi ikke lovregulerer på en sådan måde, at vi bliver til grin over for alle de der forskellige edb-freaks. Og specielt vil det være ganske forfærdeligt, hvis vi bliver til grin på en lovregulering, når det drejer sig om børnepornografi. Det må ikke ske. Det må ikke ske!